

netvliesloslating

Een netvliesloslating komt jaarlijks ongeveer bij één op de 10.000 mensen voor. Het kan op elke leeftijd optreden, maar bij ouderen is het risico groter. Ook bijzienden of mensen met netvliesloslating in de familie lopen meer risico. Soms is een ongeval, bijvoorbeeld een klap of een bal op het oog, de aanleiding. Wanneer een netvliesloslating niet wordt behandeld, kan slecht zien of blindheid het gevolg zijn.

Oorzaken

De meeste netvliesloslatingen worden veroorzaakt door de aanwezigheid van één of meer scheurtjes in het netvlies. Deze scheurtjes of gaatjes worden in het algemeen veroorzaakt door het optreden van veranderingen in het glasachtig lichaam. Het glasachtig lichaam is een gelei-achtige stof binnen in het oog, die op een aantal plaatsen vastzit aan de achterkant van de oogbol, het netvlies. Het glasachtig lichaam krimpt in de loop der jaren. Wanneer dit proces iets te snel verloopt, dan kunnen op de plekken van de aanhechting met het netvlies gaatjes ontstaan. Wanneer er eenmaal een gaatje is ontstaan, kan er vloeistof tussen het netvlies en de diepere lagen van het oog komen. Dit noemt men een netvliesloslating. Het deel van het netvlies dat losgelaten is van de diepere laag, kan niet goed meer functioneren.

Versc h i j n s e l e n

Mensen van middelbare leeftijd en ouderen nemen soms plotseling donkere zwevende deeltjes ('mouches volantes') en lichtflitsen waar . Deze verschijnselen kunnen duiden op verandering van het glasvocht en op een achterste glasvochtloslating. Soms begint een netvliesloslating zonder vlekjes en flitsen, maar merkt men een uitval van het gezichtsveld. Zolang het centrale deel van het netvlies niet heeft losgelaten, is de gezichtsscherpte in het algemeen nog goed. Het komt ook voor dat een netvliesloslating begint met een plotseling verlies van het gezichtsvermogen, omdat bij het ontstaan van het gaatje in het netvlies een bloedvaatje is gescheurd en er bloed in de glasvochtruimte is gelopen.

O n d e r z o e k

Aan de buitenkant van het oog is niet te zien of er sprake is van een netvliesloslating. Bij de hierboven genoemde verschijnselen is het raadzaam de huisarts te raadplegen. Deze zal zorgen voor doorverwijzing naar de oogarts. De oogarts zal de pupil verwijden om zo het netvlies goed te kunnen bekijken. In geval van een glasvochtbloeding kan met echografie worden vastgesteld of het netvlies van zijn plaats is of niet. Dit onderzoek is pijnloos.

B e h a n d e l i n g

Als er een gaatje in het netvlies zit zonder verdere netvliesloslating kan uitbreiding worden voorkomen door onmiddellijke behandeling met een laserapparaat. De behandeling berust op het dichtmaken van het gat om te voorkomen dat het netvlies van de onderliggende lagen wordt losgetrokken.

Wanneer het netvlies wel losgelaten heeft, is een uitgebreidere operatieve behandeling nodig. Er zijn verschillende methoden, afhankelijk van de situatie en het oordeel van de oogarts.

Operatie door middel van de laserstraal

Wanneer de gaatjes niet te groot zijn en het netvlies nog niet of nauwelijks is losgelaten, dan kan de laser worden gebruikt om rondom de gaatjes brandwondjes te maken. Deze wondjes gaan verlittekenen, waardoor het netvlies aan de onderliggende laag vastgroeit. De gaatjes kunnen dan niet groter worden. Ook wordt voorkomen dat er vocht onder het netvlies komt. De behandeling gebeurt poliklinisch en doet nauwelijks pijn.

Operatie

Wanneer er wel vocht onder het netvlies gekomen is, dan kan er geen verlittekening tot stand worden gebracht, omdat dit vocht

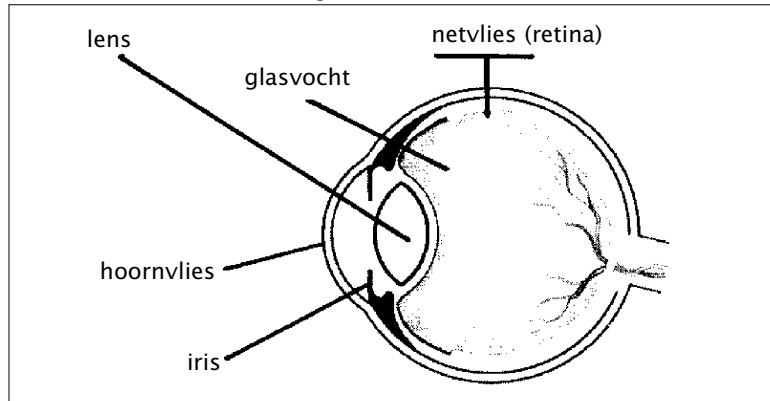
het verklevan van het netvlies met de diepere lagen onmogelijk maakt. Er wordt meestal een siliconenband rond het oog gehecht, vaak met een siliconensponsje ter plaatse van het netvliesgat, met de bedoeling dit dicht te drukken. Het vocht onder het netvlies wordt doorgaans via een gaatje (punctie) in de oogbol afgevoerd. Tevens wordt meestal koudeapplicatie (cryocoagulatie) aangebracht op de buitenkant van het oog om verkleving van het netvlies met de onderliggende laag tot stand te brengen.

Vitrectomie

Soms kan het nodig zijn om het glasvocht weg te halen. Het glasvocht heeft een verbinding met het netvlies. Het glasvocht kan soms het netvlies lostrekken van de (voedende) onderliggende laag. Een operatie, waarbij het glasvocht wordt weggehaald, noemen we een vitrectomie. Het kan nodig zijn met behulp van gas, siliconen-olie of

andere middelen het netvlies stevig op zijn plaats te drukken.

dwarsdoorsnede van het oog

Na de operatie

Na de operatie zult u enige tijd oogmedicijnen moeten gebruiken. Na verloop van enkele maanden moet de sterkte van de bril of contactlens worden veranderd.

In de meeste gevallen lukt het om het netvlies na één of meer operaties weer aanliggend te krijgen. In dat geval blijft het gezichtsvermogen behouden, ook al is er vrijwel altijd

sprake van een lichte tot sterke achteruitgang van het gezichtsvermogen van het aangedane oog. Hoe groot die achteruitgang is, hangt af van het tijdsverloop tussen de netvliesloslating en operatie. Wanneer het niet lukt het netvlies op zijn plaats te krijgen, raakt u aan het betreffende oog geleidelijk blind.

Tot slot

Deze folder geeft in het kort weer wat er aan de hand is in geval van een netvliesloslating. Ook is aangegeven welke behandelingen mogelijk zijn.

Verdere vragen kunt u het best stellen aan uw eigen oogarts.

polikliniek oogheelkunde

receptie R, tel. (020) 444 1084

VU medisch centrum ©

5e druk, juli 2003

www.VUmc.nl